

מכתבים לרות

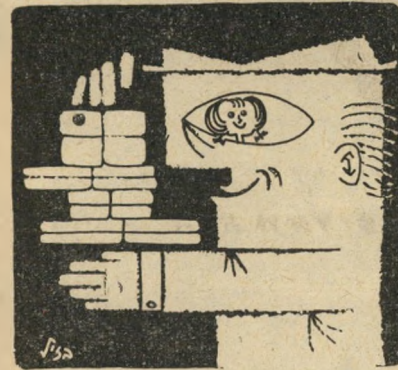

רותי יקירתי

שני אני רוצה להתנהג בסדר ולא להפריע, אז עד לאן מותר לי להגיע? נאוה

עד הרבנות. **★ ★ ★ האבא של החברה**

רותי יקירתי, אני בת 17, אך נראית הרבה יותר מבוגרת מגילי, אבי החברה שלי הוא בערך בן 45, אבל נראה הרבה יותר צעיר, בן של ר

שיום וכמה. הוא התגרש לא מזמן ומתנהג אלי נדהר. לפעמים הוא מזמין אותי לארוחה, או לקפה. בסך הכל הוא מבוגר עלי די הרבה כסף.

פעם הוא אפילו רצה לקנות לי שמלה, אבל לא רציתי, כדי שלא ירגישו בבית. הוא לא ניסה ממש להתחיל איתי בינתיים, אבל לפני שאנחנו נפרדים כל פעם, הוא נותן לי נשיקה על השפתיים. אני הושבת שאני מתחילה להתאהב בו. האם את מרגיבת שהוא מבוגר מדי בשבילי?

ריקו הוא נשמע לי כאחד הפילאנתרופים, הרי קונים שמלות לנערות כדי שיוכלו להפשיטן לאחר מכן. תני לו מנוחה, 45% שלך.

★ ★ ★ קרה מכאן, לא מכאן

רותי יקירתי, אני בת 17 וחצי, ונחשבת ליסה מאד. ברגע זה אני יוצאת עם בחור, די חתיך, בן 33 אבל עצמאי. אהנו חושבים להתחתן, אך יש לי בעיה. הוא לגמרי קרה. אמי אומרת שכל הגברים בעלי הקרנות בוגדים בנשים שלהם. אז להתחתן אתו או לא? **יפה** התחתני ותגידי לאמא שלך שרוב הרי גברים האלה התחילו כשעוד היו להם שערות.

שהיא הולכת אל החופש. היא לבשה גינס של גבר, חולצה של גבר ותסרוקת של צעיריזועים. פתאום נעצר פולקסוואגן, והנהג אמר: "בחור, עלה!" באמבי עלתה. הנהג היה רוקי. יפה, גבר רי, תירי וביטניק. היה לו המון שכל והוא הכיר לה את פול ניומן, אבל עוד יותר את מרלון ברנדו. איילה התאהבה בו ממבט ראשון. היא מתהמתה שהוא יתפוס אותה באכזריות וברובותיו וינשק אותה באמצע הדרך, וי היא תתן לו סטירה, והוא יתגבר עליה ושוב ינשק אותה. אבל היא פחדה להניד לו שהיא בעצם לא בחורה. הם היו לבדם במכונית, היא בכל זאת קצת פחדה. הם רק הגיעו לאילת, ואיילה הציעה שי ילכו לשחות. "אל תסתכלי", היא הזהירה את רוקי על החוף. היא לבשה ביקיני ואמרה "מותר להסתכל", איזה הפתעה! צווח רוקי לפני שהתעלף.

למחרת הוא נתן לה טבעת יהלום. היא כתבה להוריה "אני מתחתנת". הם גרו על החוף, בתוך שק שינה, כמה ימים נפרדים, היא לא זוכרת כמה, אולי נצחיים. הם לא יצאו החוצה בכלל. כי ככה זה כשאוהבים. היא גילתה ששניהם אוהבים אותו הדבר: אותו. הוא עמד המום כשהיא פירקה והרכיבה מחדש עוץ, נישק לה על הפה ואמר: "בייבי, אני נוסע עוד היום לאמריקה לקנות דירה". והוא נסע עוד היום. באמבי עזבה את החוף בעיניים חולמות מאהבה, ונסעה להיות פקידה בחיפה, עד שהוא ישלח לה את הכרטיס. זה היה לפני חודש וחצי. רוקי כבר שלח לה מכתב אחד. הוא שכח לצרף את הכרטיס.

יוסי בפעם הבאה כשישאלו אותך, שווה מבט מיסטי מעורפל לעיניך. האנח ואמור: "זה היה כליך פאנטאסטי, עמוק, מלא משמעות וחוויה אישית, עד שאני מעדיף לא לשוחח על זה."

★ ★ ★ הגון ורומאנטי

רותי יקירתי, עשי טובה, אל תצחקי ממני. אני יוצאת עם שני חברה. אחד טיפוס רומאנטי ודון ז'ואן, והשני שקט והגון יותר. שניהם

מתכבים אותי מאד, ומבקשים שאהיה די חברה הקבועה שלהם. במי עלי לבחור?

ירדנה בחרי בהגון ולמדי אותו איך להיות רומאנטי. זה יותר קל מהיפך.

★ ★ ★ לגמרי בחופשיות

רותי יקירתי, אני בת 17 וחצי. יש לי חבר קבוע, כבר די הרבה זמן. הוא בן 23, אהנו די קרור בים, אך הוא לוחץ עלי שאנתנה לגמרי בחופשיות. זה גורם למריבות עצומות בינינו. מפני שאני נגד והוא נעלב ולא בא אחר-כך כמה ימים. אני אוהבת אותו מצד אחד, ואני לא רוצה להפסיד אותו. מצד

רוקי קורא לה באמבי. כאילו שאתם לא יודעים מי זה רוקי. כל העולם יודע שרוקי הוא הארוש האמריקאי שלה. כי פעם היה לה גם ארוש ישראלי. היא ורוקי הכירו בדרך לאילת. זה היה כמו בסרטים. כי רוקי הוא קצת שחקן. כשאיץ סרטים, הוא כותב שירים. אז זה היה כך. באמבי עמדה לבדה בי ערב, במיצפה רימון, בדרך לאילת, וחיכתה שטרם. היתה לה אהבה נכזבת בחיפה והיא התכוונה לרדת לאילת ולנתק את כל הקשרים שהזכירו לה את האכזבה. באמבי עזבה את העבודה ואמרה לאמא שלה

באמבי ורוק

ניקית או קיבוצניקית. רק לא עירונית. הוא גר בתל-אביב. (1/1427)

★ ★ ★ "זאת אשתו?" "לא, הוא לא יוצא עם נשואות."

★ ★ ★ ציון לשבח

לא מזמן היא ראתה בעיתון את תמונתו של טוראי אמיל קנטר. הוא צויין לשבח בקרב דן ומאז היא לא ישנה בלילות בגללו. (2/1427) מבקשת שיכתוב לה על חיותיו. היא כותבת שהופעתה נאה, ותחייביה מוסיקה וריקודים.

★ ★ ★ השמנה והרזה

עוד חרוזים. מה קרה לכם? אני לא קובץ שירה עברית.

"אחת בלונדית, והשנייה שחרחרת. אחת שממונה, והשנייה רוזנת. ולמרות כל הבדלי החוויות."

"בובר אחד אנו שחתי" — אין להן חבר. הן מחפשות בנות בחור בעל מבט חודר, מרוה עד שמן. לא איכפת להן עם משקפיים. העיקר ש יהיה בעל רשיון נהגות. לא משנה להן (3/1427), אם הוא טקטוריסט במשק.

★ ★ ★ אני מזועזעת. גיליתי את עיסוקו החדש של רפי נלסון באילת. הוא מרכיב תיירים על גמל. שלוש לירות ורכיבה. צילום — עוד לירה.

★ ★ ★ מלבייה, באהבה!

אין לי תיאבון. כולי רוטט מהתרגשות. אנויית-המשא הגדולה אליים. הגדולה בי צי הסוחר הישראלי, מפלסת דרך בין הגלים הסוערים. רוח עזה משאטאה את הסיפון. כושר הראות עד 10 מטר. אולי תהיה התנגשות עם מיכלית נורבגית. מתכבים על גשרה-הפיקוד עומד קצין שני שבספרו 4/1427, משקלו 86 ק"ג, גובה, שווק, שרירי, נוקשה כמו קאפיטן בלאה, גברי כמו קלארק גיבל מהמרד על הבאונטי, וחושב עלי. כן, כן, עלי.

על פרופילי-גנה, על חצי המורעלים. הלב דפק לי מהתרגשות. חשבת שהנה סוף-סוף מישור מעוניין בי, אבל, איהו! בעמוד שני קראתי את מטרתי האמיתית: הוא לא מעוניין בי אישית. שאני אכיר לו נערה ישראלית. חיינתי. משכילה.

בכיתי מאכזבה. הוא בן 23, הקצין השני, וכותב: "בושה שאני נזקק לעזרתך. דווקא אני, אך אלה הם תנאי הים האכזריים. מאסתי בנערות שמעבר לים, ואני משתוקק להתכתב בעברית עם ישראלית אמיתית. תחביבי תיאטרון, ספרות טובה, מוסיקה טובה, וספורט ימי."

"הים מרתק אותי מאז ילדותי. אך אינני מתכוון להקריב על מזבח זה היימשפחה תקינים. משאלתי לעבור בקרוב את הבהירות המסמיות אותי לרבי-חובל. לצבור כסף כדי שאוכל להמשיך באוניברסיטה ולנטוש את הים. זה בא בחשבון בעוד שלושה-ארבע שנים. מטרתי להכיר נערות מתוקה. כפי צוי אשלה לך שי, רותי."

הוא מקסים, לדעתי. ולא רק בגלל השי.

נערת השבוע

זאת איילה, ויש לה עיניים ירוקות כמו חתול. איילה גפני, בת ה-20. היא לא נולדה במערב הפרוע, רק סתם בחיפה, ועל כך היא מצטערת כל היום והלילה. היא פקידה אצל עורך-דין. היא מרגישה שהיא היתה צריכה להיות דבר אחר. היא היתה צריכה, היא מרגישה, ל היכנס למגפיים גבוהים, לעלות על סוס פרא ולהצליף בשוט על כמה בחורים צעיר פים. לפעמים היא חולמת בלילה כמה שי היא היתה רוצה להצליף בשוט לכמה בחורי רים.

נתבקשתי לפרסם את הידיעה הבאה: "עליזה, בת ה-16 מרמת-גן, הלומדת בפנימיה החקלאית, אולי כן ואולי לא: השארת 5 לירות בתא-סלפון ציבורי, בי רחוב ביאליק ברמת-גן בתאריך 30.12.64, בשעה 10 וחצי בערך. אנה התקשרי אלי, ואשמח להחזיר לך את האבידה." הכותב הוא אדי, ת"ד 44, בני-ברק.

★ ★ ★ השיבה אל הטבע

סטודנט בן 23, המעיד על עצמו שהוא חובב-טבע מושבע, מת להכיר רק מושב

אזנאבור של דרוק צרפת

בכיתי כשראיתי איך נערות רבות קרעו את שמלות-השבת שלהן וגברברים מתחת לגיל עשרים, את חולצותיהם המנוהזות. הבחורים צעקי "אנריקו! אנריקו!" והנערות הושיטו ידיים לחבק אותן, ושיתן רק אוטו גראף אחת, מה יש. חומה סינית של שוטרים הקיפה את הזמרגש הצרפתי. ילד אלג'יר בן ה-26 כססיים את השיר הרוטט האחרון שלו בהיכל התרבות.

אנריקו

אבל החומה הסינית לא עזרה לאני ריקו מאסיאס. אנריקו-אנריקו חזר למי לון, בלי עניבה. גני בו לו אותה. בלי חפתים, קרעו לו אותם. ועם חצי חולצה.

אנריקו אינו קא רזון, אבל בפאריס הוא מפיץ בתוכנית תחת עם איב מוני

טאן, שארל אזנאבור, וז'ילבר בקו. הם בכי לל לא מתביישים, וזה הרבה. הוא רגשן ושערותיו כאילו נולדו לבני לאנטיין. מעריציו הנלהבים ביותר הם הקור-סיקאים והאלג'יראים הושיבים בפאריס ובישראל. הוא שר בצרפתית שירים מזרח-תיכוניים, בצירוף סילסולי פלמאנקו. אילו היתה דאלידה גבר, היא היתה, מן הסתם, אנריקו מאסיאס. יחון שהיא לא, הוא פשוט שארל אזנאבור של דרום צרפת.

ראיתי אותו במלון. הוא ניסר לי שהוא היה מורה למאתמטיקה ויגן בשיעורים בניגארה. שאבי אשתו נרצח באלג'יר ו הרצח הביא לו מיליונים. מפני שהוא ברח לצרפת, ושם הגישו לו הצלחה במגש. אבל הקטע המשעשע ביותר על הזמר היה כלול בקומיקאי של סוכניו, שנשלח השבוע למערות העיתונות:

"הוא אהוב הקהל וכוכב הזמר הצרפתי. — אנריקו מאסיאס — הגיע ביום שישי עם הגיעו אמר אנריקו: שלום, שלום. סוקיטוף באתי לישראל האהובה. למולדתי ישראל. רוב הרפרטואר שלי מורכב משירים על הארץ שלנו."

"איו של מאסיאס, יהודי בלב, וציוני בנישמתה, כרע בך ונשק את אדמת ישראל עם דתו. מהמטוס, וברך שהחינו וקיימנו. "מאסיאס הציג מיד את השאלה הבוערת: איך עם הירדנים? ומה עם הסורים? האם החיילים שלנו נתנו להם?

"כמו כן ציון הזמר שביסו בינואר ימלאו לבנו שנתיים, וכבר היום, כשהיא שומעת את קולו, היא מתחילה לרקוד ולזמזם. לאחר מכן הופיע מסיאס בירושלם והתרגשותו היתה רבה כאשר בר את ילום ארצי אלג'יריה, קונסטנטין שלי, ופאריס, אספת אותי בורועותיך. "לאחר מכן אמר אהוב-הקהל למעריציו: ככל יאודי בגולה, ליבי קשור במדינה. "לפני חזרוו לתל-אביב ערך טיור בעיר הקודש. הוא ראה ליגיונר מרוחק וביקש רובה. כאשר נשאל לשם מה, השיב בעוד רוח: אני רוצה לפגוע בו."